

1a

*Frindsas:
Minister
L.
D.P.V.*

ZEER GEHEIM

MINISTERRAAD
Nr. 2591

Ex.nr. 10

Notulen van de vergadering
gehouden op vrijdag 5 augustus 1960 in de Trêveszaal,
aangevangen 's morgens om tien uur en 's middags voortgezet.

Aanwezig: De minister-president De Quay en de ministers
Van Aartsen, Cals, Luns, Marijnen en De Pous
(Afwezig zijn de ministers Beerman, Klompé,
Korthals, Van Rooy, Toxopeus, Visser en
Zijlstra)

Tevens zijn aanwezig de staatssecretarissen
Van den Berge en Schmelzer (bij de punten 11, 12
en 15)

Secretaris: J. Middelburg

2. Buitenlands beleid

a. Voedselexpert voor Kongo

Minister Marijnen deelt mede, dat hij is benaderd
door de Verenigde Naties via de FAO omtrent de uitzending van
een voedselexpert voor Kongo. Minister De Pous informeert
als minister van Financiën a.i. wie de kosten van een derge-
lijke uitzending zou betalen. Minister Luns antwoordt, dat
de Verenigde Naties deze kosten betaalt; spreker ziet geen
reden om niet aan het verzoek te voldoen als het mogelijk
is iemand aan te wijzen.

*zie ook notulen
MR. 12/8'60, blz. 1, p. 2^a*

2 b. Ontmoeting Adenauer- De Gaulle in Rambouillet en de politi-
e samenwerking in Europa (Zie notulen m.r. 29 juli
1960, punt 2c)

Minister Luns heeft vernomen, dat Adenauer na ont-
vangst van een zeer vriendelijke brief van de Britse premier
Macmillan nog voor zijn bezoek aan Parijs had besloten deze
voor een bespreking in Bonn uit te nodigen. Adenauer blijkt
voorts in zijn bespreking met De Gaulle gereserveerder te
zijn geweest dan men tevoren had gedacht; ten aanzien van
de Franse gedachte van een politiek secretariaat van de Zes
heeft Adenauer eraan vastgehouden, dat dit geen zetel in
Parijs zal krijgen, dat een opening naar andere landen o.a.
Engeland blijft en dat het de politieke ontwikkeling van de
Zes in Brussel niet in gevaar mag brengen. Spreker heeft

de indruk ...

de indruk, dat ten aanzien van deze kwestie tot september niets zal worden gedaan. De Franse ambassadeur, die bij spreker op bezoek is geweest met betrekking tot de uitnodiging door Segni voor een bespreking, deelde mede, dat het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken over het verloop van de bespreking in Rambouillet nog niet was ingelicht. Spreker heeft het bezoek aan Venetië aanvaard, nadat zijn Italiaanse ambtgenoot hem dringend om een bespreking had gevraagd. Aangezien men aan Italiaanse zijde ongerust was over de preponderante positie, die Frankrijk in de Zes wil verwerven, vooral ook door het gesprek in Rambouillet, wil zijn Italiaanse ambtgenoot Segni met spreker een diepgaand gesprek, wat in het midden van de maand in Venetië zal plaats hebben. De minister-president acht dit gesprek, gezien het Franse streven, wel nuttig.

Minister Luns deelt mede, dat hij in de Kamercommissie heeft gezegd, dat men kan overwegen te komen tot een vergaande politieke samenwerking, maar als een land als Frankrijk dit voorstelt, maar tegelijk weigert in de NAVO de Middellandse Zee-vloot in te schakelen en weigert aan een geïntegreerd luchtcommando van de NAVO mee te werken, is dit wel moeilijk. In de Kamercommissie bestond algemeen begrip voor het gereserveerde standpunt van de Nederlandse regering terzake.

Minister De Pous stelt de vraag wat Macmillan en Adenauer samen zullen bespreken. Minister Luns verwacht, dat zij zich beiden zullen uitspreken tegen het hegemoniestreven, dat thans bij de Fransen bestaat.

Spreker voelt ervoor als hij op 30 oktober voorzitter zal zijn van de bijeenkomst van de Zes in Parijs voor de politieke consultatie om een onderwerp op de agenda te plaatsen, waarvoor men de Europese Commissie moet uitnodigen; eerder heeft men zich van Nederlandse zijde verzet tegen het hierbij betrekken van de Europese Commissie, maar thans lijkt spreker dit wel goed.

2 c. De kwestie van de fusie van de drie Europese executieven

Minister De Pous deelt naar aanleiding van de vraag van de minister-president mede, dat in de coördinatiecommissie de vraag is gerezen of, nu Nederland voorzitter is van de EEG- en Euratomraden, onzerzijds niet een initiatief ten aanzien van de fusie van de drie Europese executieven (van de KSG, EEG en Euratom) kan worden genomen. Enerzijds zou dit de positie van de Europese Gemeenschappen versterken, anderzijds staat daartegenover, dat dit niet zonder verdragswijziging mogelijk is, waaraan echter risico's verbonden zijn o.a. in verband met het supranationale karakter van de KSG. Het is

wenselijk ...